

Posudek bakalářské práce (z pohledu oponenta)

téma: **Anorexie a její sociální svět: perspektiva antropologie a sociologie**

autor: **Markéta Veronika Volfová**

vedoucí: **Mgr. Tomáš Samek, M.A., PhD.**

Bakalářská práce Markéty Veroniky Volfové má teoreticko-empirický charakter, přičemž výzkum byl veden autoetnografickou metodou. Téma mentální anorexie je pro autorku velmi osobní – studentka mohla čerpat z vlastní zkušenosti. Zároveň však odpověď na svou otázku, jaké jsou příčiny a spouštěče této nemoci, hledá i u jiných případů (jak mezi známými ženami, které touto nemocí trpěly, tak i v dostupných příbězích zveřejněných na webu i v literatuře).

Práce se vyznačuje vysokou odborností, je z ní patrné, že je studentka s literaturou věnovanou mentální anorexii velmi dobře obeznámena, současně má velkou snahu poznání této nemoci svým výzkumem posunout, což se jí, dle mého názoru, daří.

Současně bych studentce doporučila některé termíny popř. pro ni srozumitelná tvrzení více rozebrat, vysvětlit jejich význam, popř. původ (jakoby si nebyla občas vědoma, že tuto práci nepíše pro lékaře). V práci jsou totiž užity odborné termíny, které jsou v podobných sociálně-vědních pracích obvykle vysvětlovány (a naopak jsou jistě běžné v lékařské literatuře, např. pojem „amenorea“ – s. 15). Podobnou chybku je, podle mě, jeden ze závěrů, který autorka shrnuje slovy „*Pro pochopení pacienta je v případě sociálního antropologa klíčová de-medikalizace anorexie, která nám otevře nový pohled na celou problematiku*“ (s. 62). Pro mě je však toto tvrzení nevysvětlené a podložené jen literaturou – ovšem prakticky nevím, o jaké medikaci zde autorka píše, jaké má tato medikace účinky a proč je ona sama i další citovaní odborníci proti ní – a to i navzdory tomu, že jsem si kapitulu 6.4, která se této oblasti věnuje, přečetla i podruhé. Tuším, že přínosná by tato kapitola mohla být – tak jak je napsaná – opět pro lékaře spíš než pro sociální vědu. Tato výtka se netýká jen lékařských termínů, dle mého názoru by více teorií, na něž autorka odkazuje, bylo dobré hlouběji vysvětlit či popsat. Např. studentka zmiňuje, že Morgan a Russel (1975) rozdělili pacienty s anorexií do 5 společenských tříd (a kolik do které spadalo), přičemž nevysvětluje, co je kterou třídou dle autorů míněno (s. 23).

Formálně je práce zatížena dvěma chybami – často se (zvláště v citacích) objevuje chybějící mezera mezi slovy, např. na s. 28–29 chybí v jedné citaci hned 12 mezer, druhou chybou je na s. 34 dle mého názoru příliš dlouhá citace (byť na tomto místě velice patřičná), ovšem je na půl strany a navíc obsahuje vnitřní uvozovky, které autorka nezměnila na jednoduché, čímž je citace velmi nepřehledná. (Samozřejmě by bylo lepší citaci rozdělit a průběžně sdělit, v čem je pro autorku, resp. pro její práci přínosná.) Obě tyto chyby jsou však z mého pohledu jen drobná opomenutí.

Celkově je třeba práci Markéty Veroniky Volfové ocenit jako vysoce odbornou, mimořádnou a jistě pro mnohé studenty inspirativní.

Závěr: Předloženou BP doporučuji k obhajobě a vzhledem k výše uvedeným charakteristikám navrhuji hodnotit mezi stupni **A- B**.

Mgr. Lada Viková

V Pardubicích dne 7. 8. 2019